

1 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων (†284).

Σημείωσις. Ἀναπληροῦται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ὑπὸ φυλλάδος τῶν Ἀγίων, δι' ἐτέρων γ' στιχηρῶν ἐσπερίων, ἀπολυτικίου, καθίσματος πολυελέου, μαρτυρικοῦ εὐαγγελίου ὁρθρου, ἰδιομέλου ν' ψαλμοῦ, δ' στιχηροῦ προσομοίου αἰνων.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἐσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακατασκευάζεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ**). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰπὲ τὴν ἀ' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

N^{Πα}
 ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
 ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
 σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
 η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
 κρα γε ναι αι με προ ος σε ει σα κουσον μου Κυ υ υ
 υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα}
 α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
 μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
 ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
 θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
 σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

H^{Πα}
 ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
 θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ^ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λε γ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι
οι μου ^{Δι} ε ^{Πα} πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο

μι αν

Π^M ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλεπόν και ουκ ην ο επιγι νώσκων με

Α ^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ωντην ψυ χη ην μου

Ε ^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε ^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισου

Ε ^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσ μοι

Ε ^{Πα} ^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νηνητηςδε η σε ω ωςμου

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος

Κε

Στίχ. α'. Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης

Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Ο λην α πο θε με νοι εν ς ρα νοιςτην ελ

πι δα θη σαυ ρον α συ λη τον ε αυ τοις οι Α α

γι οι ε ε θη σαυ ρισαν δω ρε α αν ε λα βον δω

ρε αν δι δς ς σι τοις νο σς σι τα ι α μα τα

χρυ σον η αρ γυρον ευ αγ γε λι κω ω ως ς ςκ ε

κτη σαν το αν θρω ποις τε και κτη νε σι τας ευ ερ γε

σι ι ι α ας με τε δω καν ι να δι α πα αν

των υ πη κο οι γε νο με νοι Χρι στω εν παρ ρη

σι α πρε σβευ ω σιν υ πε ερ των ψυ χω ων η

μων

υ

Στίχ. β'.
Ενε κεν τὸ νομα τὸς σὺ πε
 μαι να σε Κυ ρι ε
 υ πε μαι νεν η ψυ χη μὲ
 εις τον λο γον σὺ ηλ πι σεν η ψυ χη μὲ ε πι τον
 Κυ ρι ον

Υλην ε βδε λυ ξαν το την ε πι γης φθει ρο
 με νην
 ὁ ρα νο πο λι ται δε εν σαρκι ως α α
 γγελοι ε ε χρη μα τισαν
 η ο μο φρων συ σκη νος ξυ
 νω ρις ο μο τρο πος
 των Α γι ων και ο μο ψυ
 χος δι ο τοις κα μνῶσι πα σι τας ι α α α σει εις
 βρα βευ ὄ σιν
 α να ρ γυ ρον πα ρε χοντες την ευ ερ γε
 σι ι ι α αν τοις χρη ζῶ σιν
 ους εν ε τη σι ι
 οις υ μνη σω μεν α ξι ως ε ορ ταις
 εν παρ
 ρη σι α πρε σβευ ον τας υ πε ερ των ψυ χω ων
 η μων

Στίχ. γ'.
Απο φυ λα κης πρω ῖ ας με χρινυ κτος
 α πο φυ λα κης πρω ῖ ας
 ελ πι σα τω Ι σρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
 Ο λην ει σοι κι σα σα εν ε αυ την την Τρι
 α δα δυ ας η α οι δι μος Κο σμας και Δα μι α
 νο ο ος οι οι θε ο φρο νες ως κρη νοι οι βλυ ζα
 σιν εκ πη γη ης να μα τα ζω η φο ρων των ι
 α σεων ων και τα λει ψανα πα θη δι α φη η ης
 θε ε ρα πευ ς σι και μο να τα α νο μα τα νο σς
 εκ βρο τω ω ων α α πε λαυ νς σι παν των των προ
 σφυ υ γων σω τη ρι οι τε λων τες τω Χρι στω εν
 παρ ρη σι α πρε σβευ ου σιν υ πε ερ των ψυ χων
 η μων

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ εκ
 πα σω ων των α νο μι ων αυ τω

Φ ι λε ορ των συ στη μα τα α λαμ πρυν θεν

τες τω πνευ μα τι ε ορ την συ στη η σωμεν α α γαλ
 λο με νοι των Α ναρ γυ ρων και α σμα τα Θε ω ω
 α να πεμ ψω μεν τω δο ξα σα ντι αυ τς εν ση
 μει οις και τε ρα σι και βο η σω μεν ο Θε ο ος
 των α παν των και Δε σπο της δι α τη ρη σον α
 τρω ω τς η μας τς πιστει σε βον τας

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
 ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Τς παν σε πτς θε ρα πο ντα ας τς Θε ος
 προσκυ νη σω μεν τον Κο σμαν τον ε εν δο ξον συ υν Δα
 μι α νω τς Α ναρ γυ ρς τς πνευ μα τος τα
 Α αν θη τα ευ ο σμα τς τς κο σμ ι α τς
 ι ω με νς ο ξυ τα τα α ναρ γυ ρως τε τας ψυ
 χα ας και τα σω μα τα Αν θρω πων των εν πι
 στει εκ τε λς εν των αυ των την μνη μην την εν δο ξον

Στίχ. Γ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ^ε_κ και ἡ

ἀλήθεια ^ε_κ του Κυ ρι ου ^Δ_κ ^χ με ε νει εις τον αι ω

^ε_κ
να

I α τροι παν α οι δι μοι οι ^ν_κ α θλη ται γεν

ναι ο τα τοι ^ε_κ των πι στων το κα αυ χη μα το ο πε ρι

δο ξον ^ε_κ και πε ρι λα λη τον α κς μα ^π_κ Α να αρ γυ

ροι εν δο ξοι ^Δ_κ Κο σμα και Δα μι α νε ^Δ_κ ^ε_κ ευ σε βει ας

το στη ριγμα ^ε_κ δι α σω σα τε ^ε_κ εκ πα ντοι οι ων κιν

δυ νων ^ε_κ τς υ μνς ντας ^ε_κ και υ μων την θει αν

μνη η μην ^Δ_κ πε ρι χα ρως ε ορ τα ζοντας ^ε_κ

ἢ ἀντὶ τούτων:

Προσόμοια τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἕτερα.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος ^Δ_κ Δι - θ

Στίχ. Δ'. ^ε_κ Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, και πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· και αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ ^Δ_κ ^χ εκ πα σω

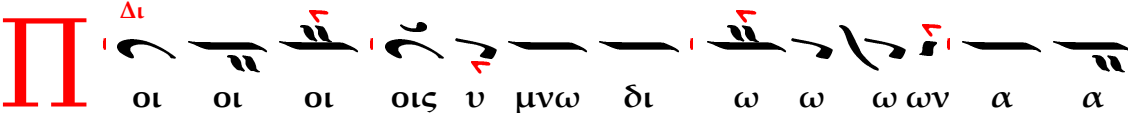
ων των α νο μι ω ω ν αυ του ^Δ_κ

Π ^Δ_κ οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ω ω ν κα α

α λλε ε ε ε σιν ε παι νε ε σω ω ω
 με εν τω ω ων Α α ναρ γυ υ ρων την σε
 πτην δυ α α α α δα και αι ε ε εν δο ο ο ο
 ξον ^{Νη} την κα τα λα αμ ψα α σαν πε ε ρα α α
 α τα ^{Δι} ταις α κτι νο βο α λαις τω ων θαν
 μα α των ^Δ την βρυ υ υ υ σιν των ι α μα α
 τω ων την α α ει ειρ ρυ υ υ υ τον ^Θ την
 ρω ω ω ω σιν των προ στρε χο ον τω ων με τα α
 πι ι στε ε ε ε ως ^Θ ταυ την γαρ μο ο νη η ην
 προ ε ε γνω ως α ξι α αν δο ο ο ο ο
 ξης ^Δ και α λη κτε χα ρα α ^{Γα} ας και τρυ υ φη η
 ης ^Δ Χρι στο ος ο Θε ε ε ε η η η η
 μων ^{Δι} ο ο ε ε χων το με ε γα ε ε ε
 λε ε ε ε ος ^Δ

Στίχ. ε'. ^Χ Αινείτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

^Δ ^Χ παν τε ες οι λα α οι ^Δ

 οι οι οι οἰς υ μνω δι ω ω ωων α α
 α σμα α α α σι κα τα στε ε ψω ω ω
 με εν Κο ο ο σμα αν τον θει ει ον και Δα μι
 α νο ο ον τον τρι ισ μα α α κα α α α ρον
 της α λη θει ει α ας τς κη η ρυ υ υ υ
 κας και των Α πο στο ο λωων ο ο μο ζη η
 λς τα σκε ε ε ευ η τς Πα ρα κλη η τς τα
 πα αν α α γι ι ι ι α τα πα α α α
 σαν την οι κς με ε νη ην κα τα αρ δε ευ ο
 ο ο ον τα ταις των θαυ μα α τω ωωνστα γο ο
 σι τς Α ναρ γυ ρς τε ε ι ι α α α
 τς και προς Θε ο ο ο ον πρε σβε ευ τα α ας
 τον δο ον τα πι στοις α α πα α α α σι
 το ο με ε γα και αι πλς σι ον ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να

Π οι οι οι οισ οι γη γε νει ει ειεις α α

αν θε ε ε ε σιν α να δη η σω ω ω

με εν τη η ην ξυ υ νω ρι ι δα την φω το

φα νη η η και υ υ πε ερ λα α α αμπρον

και καλ λυ νο με ε νη ην τη χα α ρι ι ι

ι τι και ἄλλως και καλ λυ νο με νη ην τη

χα α α α ρι ι ι ι τι

το πε φω τι σμε ε νο ον θει ει ει ον ζε ευ γος

Κο σμα α α αν τε και Δα μι α νο ο ο ον τς

α α κε ε στο ο ο ο ρας τς πα α α α

σι τοις α σθε ν ς ς σι ιν ι σχυ υν νε ε

μο ο ο ον τας τς πο τα μ ς ς τω ω ων θαν

μα α των τς α συ λς τε ε θη η σα α

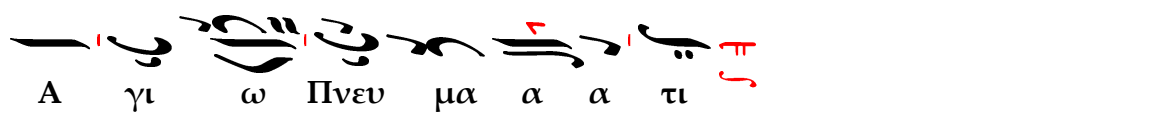
αυ ρς δι ων Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ο ο

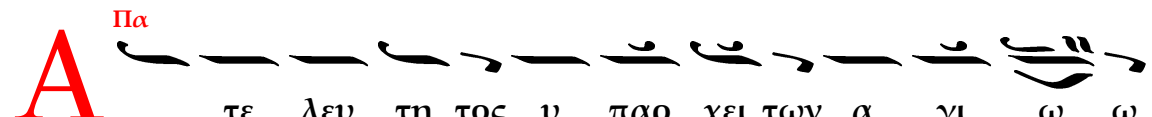
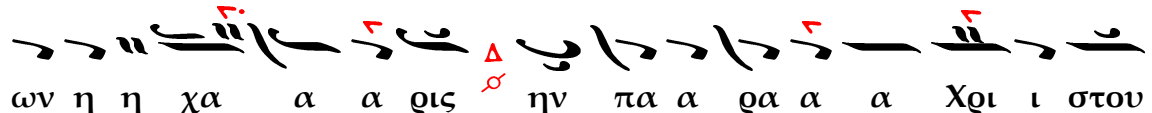

 ος δω ρει ται πα α σιν ι ι ι α α α

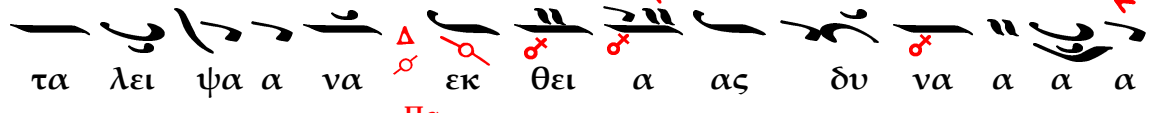
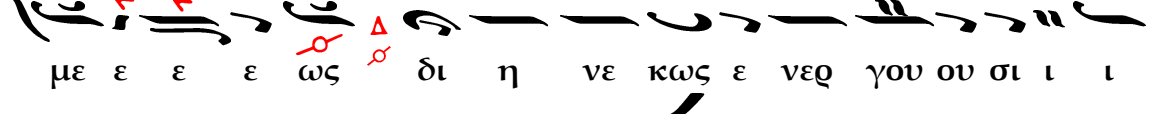
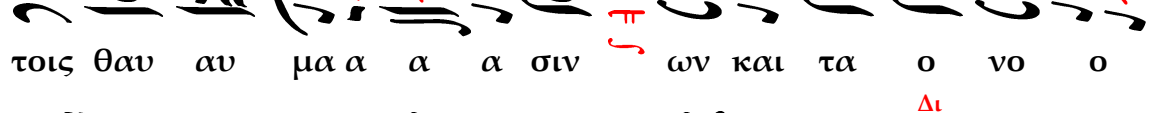
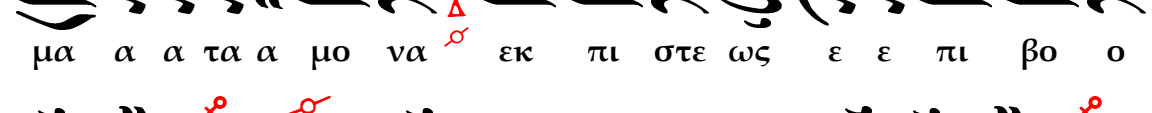
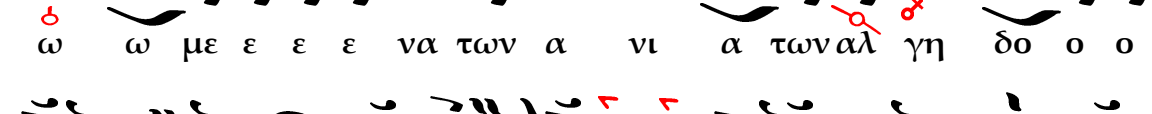
 α σιν σω τη ρι ι αν τε και ε ε ε

 λε ε ε ε ος

Ἦχος Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 Α τε λευ τη τος υ παρ χει των α γι ω ω

 ων η η χα α α ρις ην πα α ρα α α Χρι ι στου

 ε ε ε κο μι ι σαα α αν το ο θεν αυ των και

 τα λει ψα α να εκ θει α ας δυ να α α α

 με ε ε ε ως δι η νε κως ε νερ γου ου σι ι ι

 τοις θαν αυ μα α α α σιν ων και τα ο νο ο

 μα α α τα α μο να εκ πι στε ως ε ε πι βο ο

 ω ω με ε ε ε να των α νι α των αλ γη δο ο ο

 νων α α α παλ λα ατ τς τς τς σι δι ων Κυ

 ρι ε και η η η μας των της ψυ χης και σω μα α τος

πα α θων ^{Δι} ε λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σον ^{Πα} ω ως

φι λα α αν θρωω ω ω προς

K ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

T ^{Πα} ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α

ρθε ε ε νε ^{Δι} τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

νωσ εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε

νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο

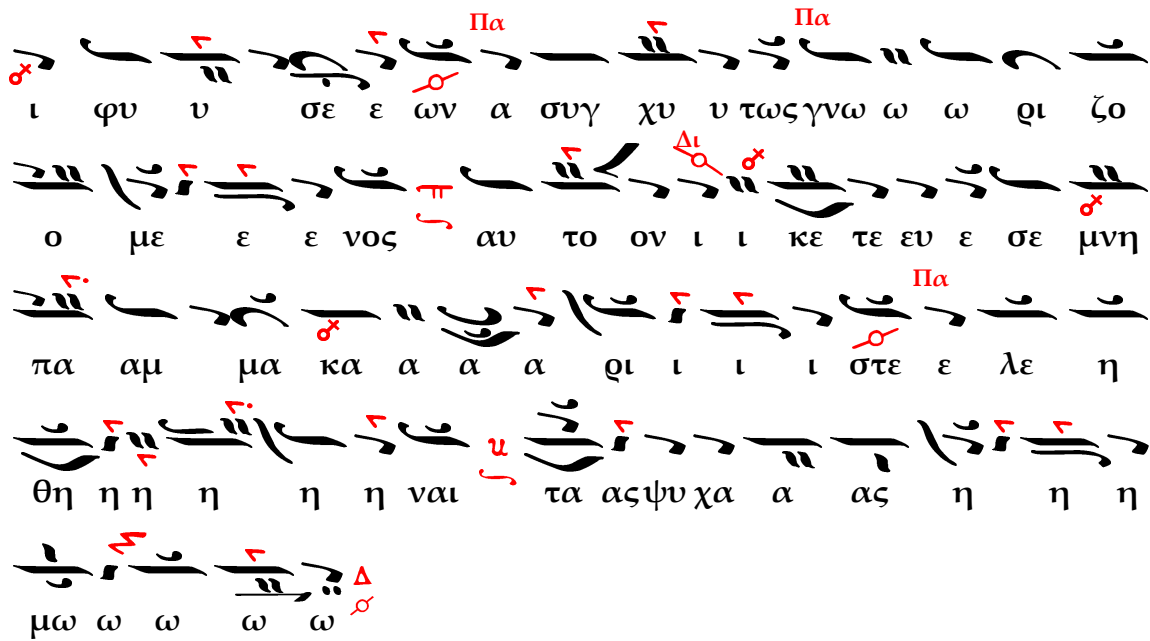
η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις

φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει

γε νο ο με ε νος α αν θρωω ω προς δι ι

η η η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω

^{Δι} ω ωπων τε μνο ο με ε ε ε νος ^{Κε} αλλ εν δυ α α δι

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

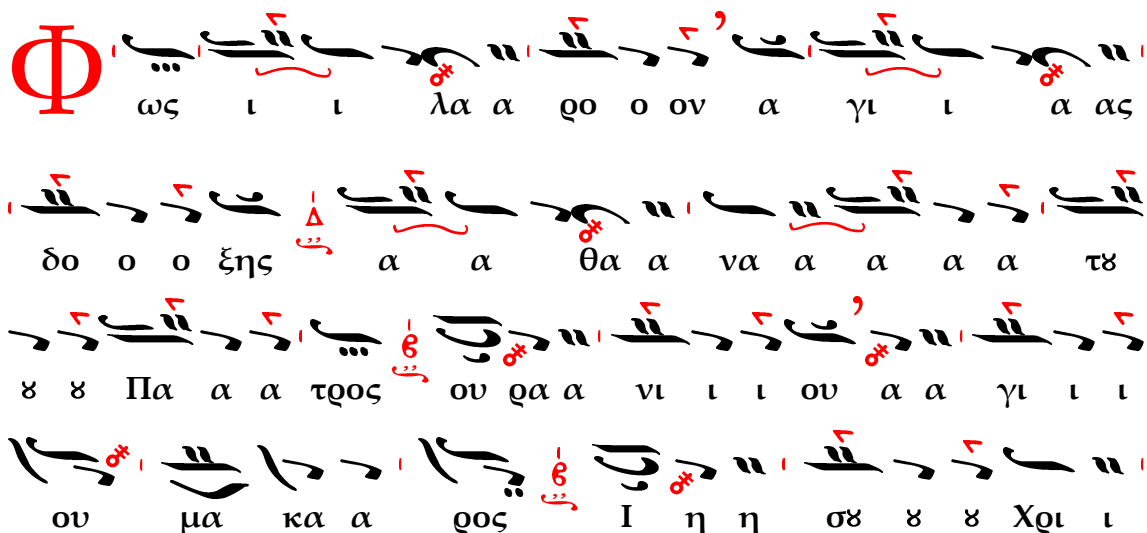
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

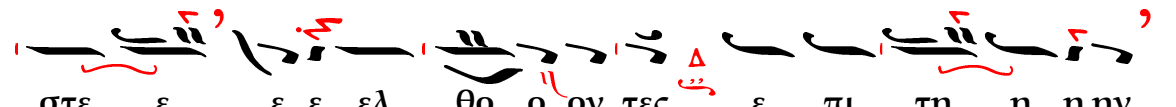
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

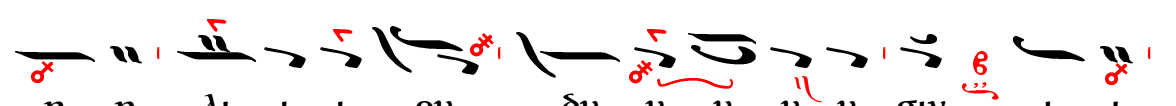
Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

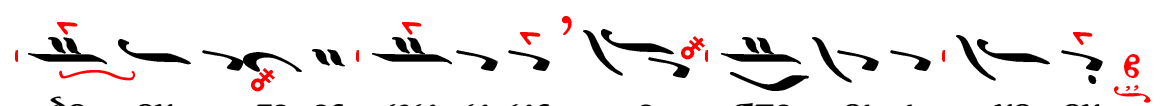
Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

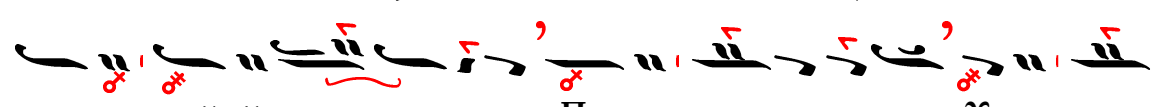
Ἦχος Δι-Θ

 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

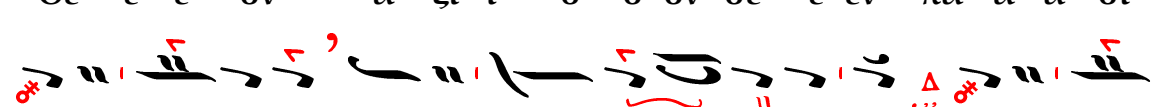

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

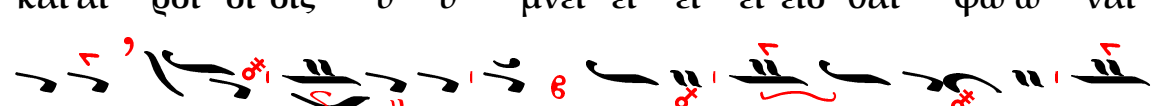

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

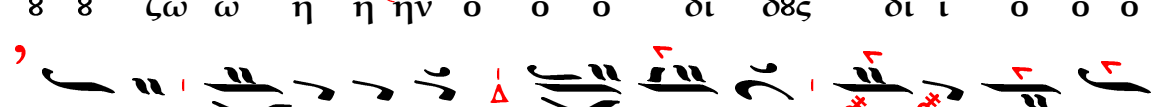

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

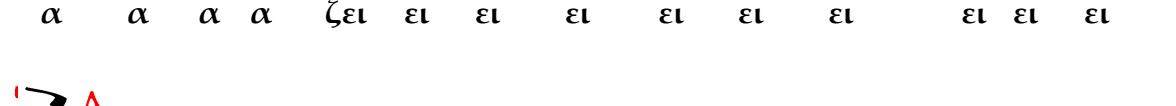

 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε 8

 8 8 ζω ω η η ην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

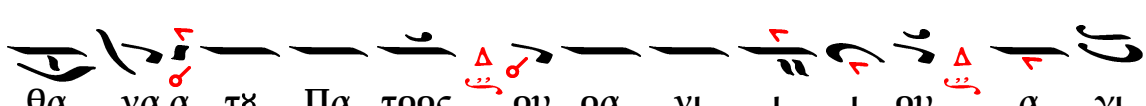

 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

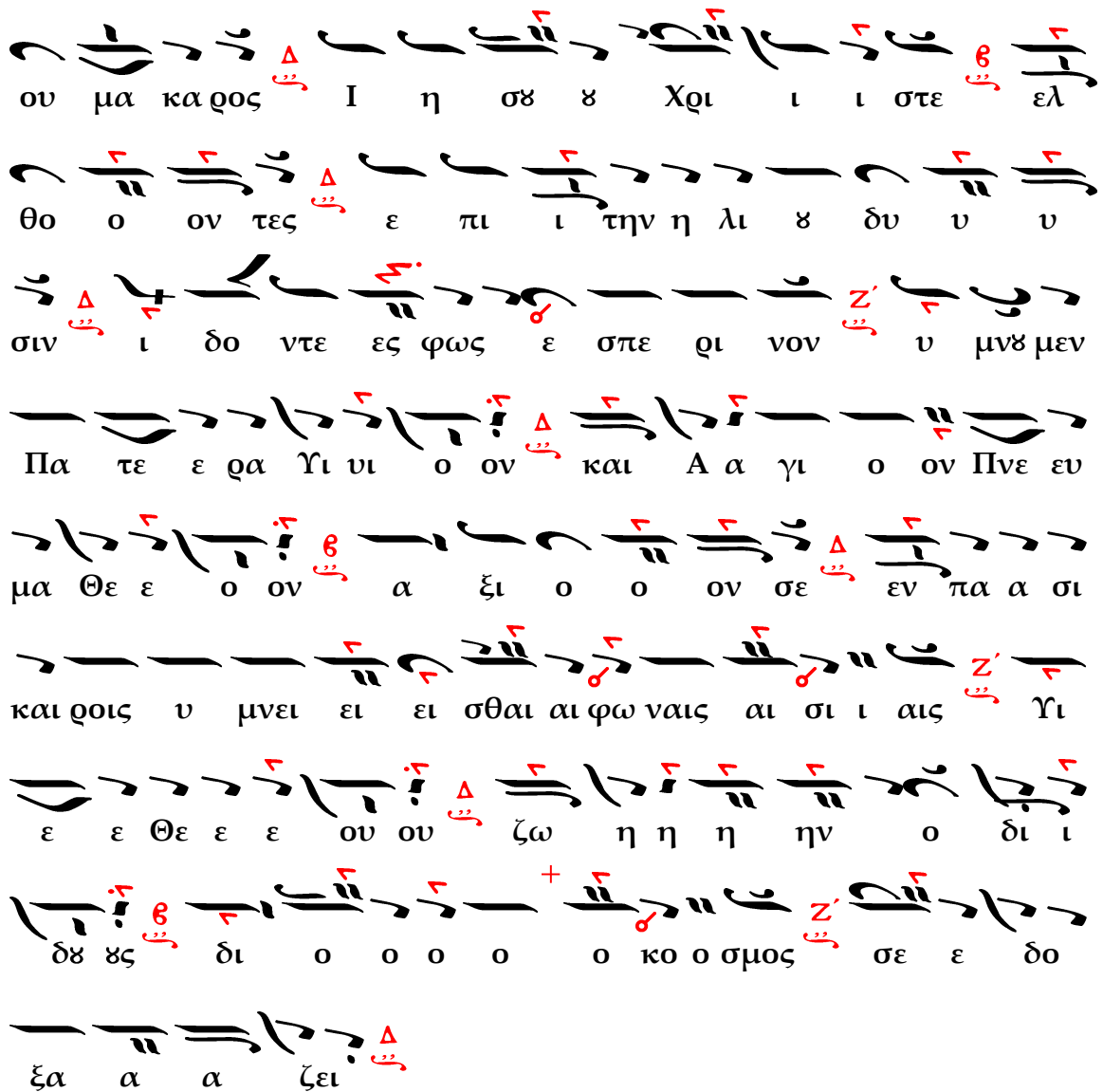

 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

 Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

 θα να α τ8 Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

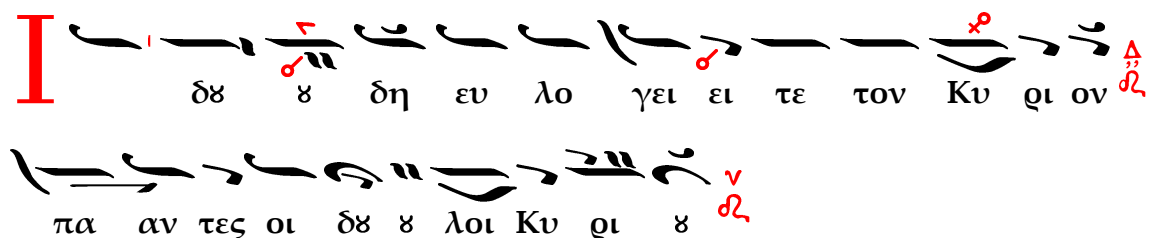

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

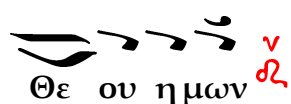
Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς ς

I δὲ ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου
 πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου

I δὲ ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου
 πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι. Θ.

Kύριος εἰσακτάται ἐν τῷ
 κεκραγένοι με προσάυτον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
 δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

εἰσακτῶν προσευχῆς μου

Kύριος εἰσακτάται ἐν τῷ
 κεκραγένοι με προσάυτον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
 σύ, Κύριε

σάσ με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
 κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ρα της ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
 ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ρα της ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
 φοβηθήσομαι κακά
 ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ρα της ζω η ης μς ς ς

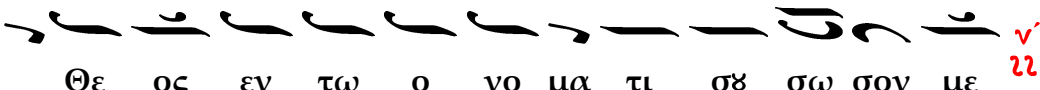
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

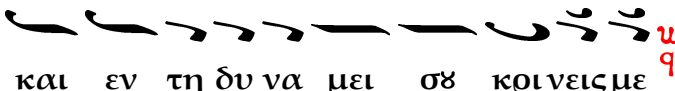
Ἦχος ♯ Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με
 και εν τη δυ να μει σς κρινεις με

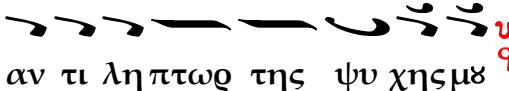
Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου u q
ε νω τι

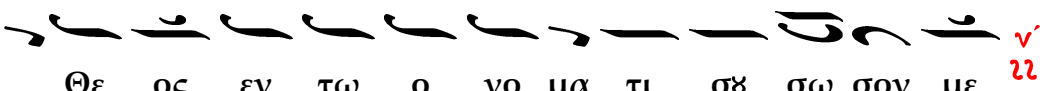
 χ u q
σαι τα ρη μα τα τς στο μα τος μς

O v' 22
Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

 u q
και εν τη δυ να μει σς κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι u q χ
και ο Κυ ρι ος

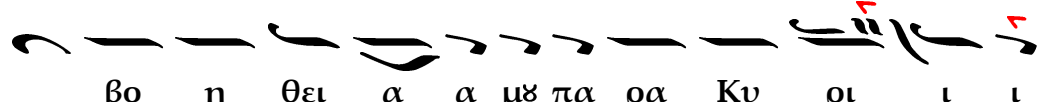
 u q
αν τι ληπτωρ της ψυ χης μς

O v' 22
Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

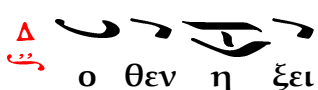
 u q
και εν τη δυ να μει σς κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

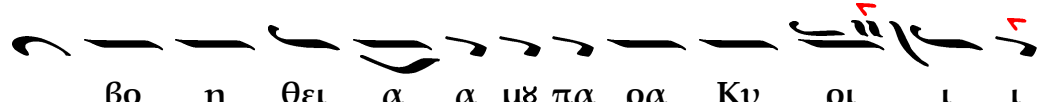
Ἦχος Δι - θ.

H v' 22
βο η θει α α μς πα ρα Κυ ρι ι ι

 Δ ε
ς τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη Δ
οθεν η ξει

 Δ
η βο η θει α μς

H v' 22
βο η θει α α μς πα ρα Κυ ρι ι ι

 Δ ε
ς τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυλάξει

την ψυχὴν σου ὁ Κύριος

βοηθῆα ἡμᾶς ὁ Κύριος

ποίησαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

ἡν

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ ἡμῶν εὐλο

γισθεῖς ὁ οὐρανὸς προφθάσει ἡμῶν

Στίχος α'. Ἐξελέμε ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὁ Θε

ὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπέμενε

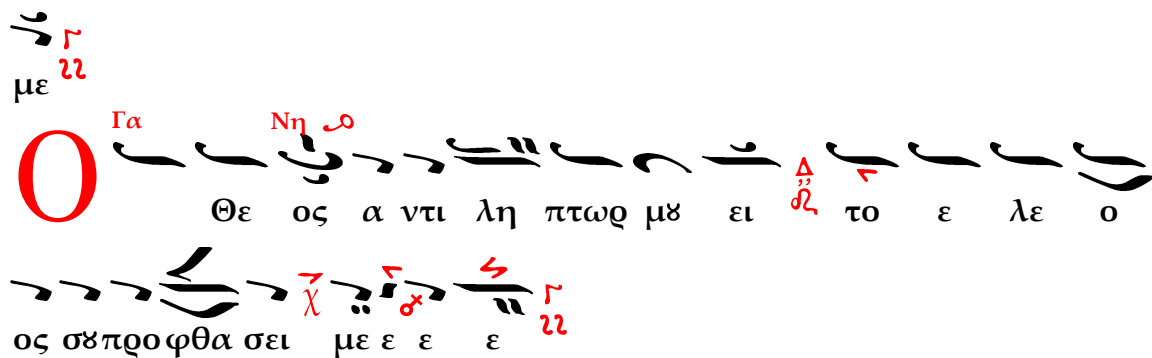
ἐν τῷ σῶματι ἡμῶν

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ ἡμῶν εὐλο

γισθεῖς ὁ οὐρανὸς προφθάσει ἡμῶν

Στίχος β'. Πύσαι ἡμῶν ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν

ἀνομιάν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σωσον

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

(Ζήτηι τῇ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέφῃ θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίων κτιτόρων τοῦ

ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Ἡ ^{Δι} πη γη η τω ω ων ι ι ι α μα α
των ε να και μο νον ε θε ρα πε ε ευ ε ε
ε τθ ε ε ε τθς η σκη νη η τω ω ων Α α
α ναρ γυ υ ρων α παν το πλη θος θε ρα α πε ευ

ει των νο σϛ ϛ ϛ ϛ ντων α νεν δε η ης γα
 α αρ υ πα αρ χει και α δα πα α α α
 νη η η η τος ο πλϛ το ο ος τω ω ων Α α
 γι ι ι ων ταις αυ των ι κε σι αις Χρι στε
 ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Π ο θω θει ω και ε ε ρω τι ι ι τω ω ων
 με λλο ο ντων πρα κτι κως πο λι τευ σα με ε νοι
 τας σω τη ρι ι ϛς ο δϛ ϛ ϛ ϛς δι η νυ υ υ
 σα α α α τε ο θεν το κα θα ρο ο ον της ψυ υ
 χης α κη λι δω τον τη ρη η σα α ντες
 των ε νυ λων τε λει ει ω ω ως α πε ε ε στη η η
 η τε Πνευμα τι δε θει ω χρυ σω ω θε ε ε ντες
 α χρυ σως τας ι α α σεις τοις νο σϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ
 πα ρε ε ε χε ε ε ε τε δυ ας ι ε ε ρα
 φω ταυ γη η η ης ξυ νω ω ρις πε φω τι σμε νον

θει ον ζε ε ευ γος Α να α α α αρ γυ υ υ
 υ ροι εν θλι ψε σι και νο ο ο σοις ε πι σκε
 πτο ο με ε νοι η η μας και των ψυ χων ημων τας
 νο ο σας α ναρ γυ υ ρως ι ι ω ω ω με ε ε
 ε νοι

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μ ε γα λων α ξι ω θε ντες δω ρε ων πα
 νε ε ε ευ φη η η η μοι εν τα πει νο τη τι
 βι ι 8 εν τη γη ε πο ο ο λι τε ε ευ σα α α
 α σθε και δι ερ χο ο με νοι πα ντα α χ8
 δω ρε αν των νο σ8 8 ντων τα πα α α θη ι
 ω ω ω ω με ε ε ε νοι ω φθητε α γγε ε
 λων συ νο ο ο μι ι ι λοι Κο σμα συν Δα
 μι α νω ω ω ω τω ω σο ο φω α δελ
 φοι οι τερ πνο ο τα τοι οι οι οι οι οι οι
 οι οι και η μων τα α πα α θη ταις ευ χαι αις

η μων ι α α α σαα α α σθε

Ὁ αὐτός.

Α ^{Δι} γαλ λε ται ο χο ροστων Α γι ων εις αι αι
ω ω νας βα σι λει αν γαρ ου ρα νω ων ε κλη
ρο νο ο ο μη η η η σαν γη τα λει ψα να αυ
των δε ξα α με ε νη ευ ω δι ι ι αν δι
ε ε ε ε ε ε πνε ε ε ευ σε δσ λοι Χρι
στς ς γε γο ο ο ο να α α α σι κα τα σκη
νω σα α ντες εις ζω ην την αι αι ω ω ω
νι ι ι ι ον

Ὁ αὐτός.

Ι α τροι των α σθε νων των θη σαν ροι τω ω
ων ι ι ι α μα α των σω τη ρι οι των πι στων
Α ναρ γυ ροι οι οι πα νε ευ κλε ε ει εις τς εν α
να α γκαις κρα α α α ζο ο ο ο ντας και ο δυ
νω ω με ε ε νς ι α α α σαα α α σθε
ι κε τευ ον τες Θε ο ο ο ον τον α α γα α θο

ον λυ τρω σα σθαι η μας των πα γι ι δω ων
 τϠ Ϡ Ϡ ε ε ε εχ θρϠ

Δόξα. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ἦχος Πα

Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Φ Δι Κε
 αι δρα και ε πι φω ω τος α νε ε τει λε
 ση η η η με ε ε ε ρον η μνη η μη των Α
 ναρ γυ υ υ ρω ων Χρι ι στϠ λαμ πρωσ κα τα λαμ
 Πα
 πϠ Ϡ σα ταις α α κτι ι σι τω ων θαν μα α α α
 των δευ τε ϋν φι λε ορ τοι πι στως πα νη γυ ρι ι
 Πα
 ι ι σω ω ω ω μεν δευ τε τη σο ρω ω τω ω ων
 Δι
 Α α γι ι ι ων προ θυ μως πα ντες προσ δρα α
 α α μω ω ω ω μεν ο πως την τα χι στην ι α α
 Πα
 σιν α φθο νως παρ αυ τω ω ω ω ων κο ο
 Κε
 μι ι ι σω ω με ε ε θα α ναρ γυ ρωσ γαρ

πα ρε ε χθ θ θ σι πα α α σι τη ε νερ
 γει α τθ Α γι ι θ θ θ Πνε ευ μα α α τος
 των ι α μα των τὰ α χα ρι ι ι σμα α α α
 τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ αἰ εὐ καὶ εἰς τῶν αἰ
 ω νων α μην
 ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε
 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα των Α ναρ
 γυ υ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η
 θη ναι τα ψυ χας η μω ω ων
 * * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνῶ συνειδῶτι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις дуάς, τῶν ἀσθενούντων ἢ ἱάσις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον,

ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. Ἴκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα.

Ὡς παρῶρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Ἦχος Πά.

Δ Πά
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π Πά
αν το τε ε χο ον τε ε ες Χρι ι ι στον
ε νερ γουν τα α εν υ υ μιν Α γι οι Α να α' αο
γυ υ υ υ ροι Πα θαυ μα τουρ γει ει τε ε ε Ε εν
κο ο ο σμω α σθε νου ουν τας θε ε ε ρα πε ευ
ε ε ε ε τε και γαρ το ι α τρει ον υ υ μων πη
γη υ παρ χει α α νε ξα α' αν τλη η η η τος
Μ **Κε**
αν τλου με νη δε μα αλλον υ περ εκ βλυ υ υ ζει ει
Πά
και χε ο με νη πε ρισ σευ ε ε ται καθ ε καστην
Δι **Πά**
κε νου με ε ε νη και πλη θυ νο με ε ε ε νη

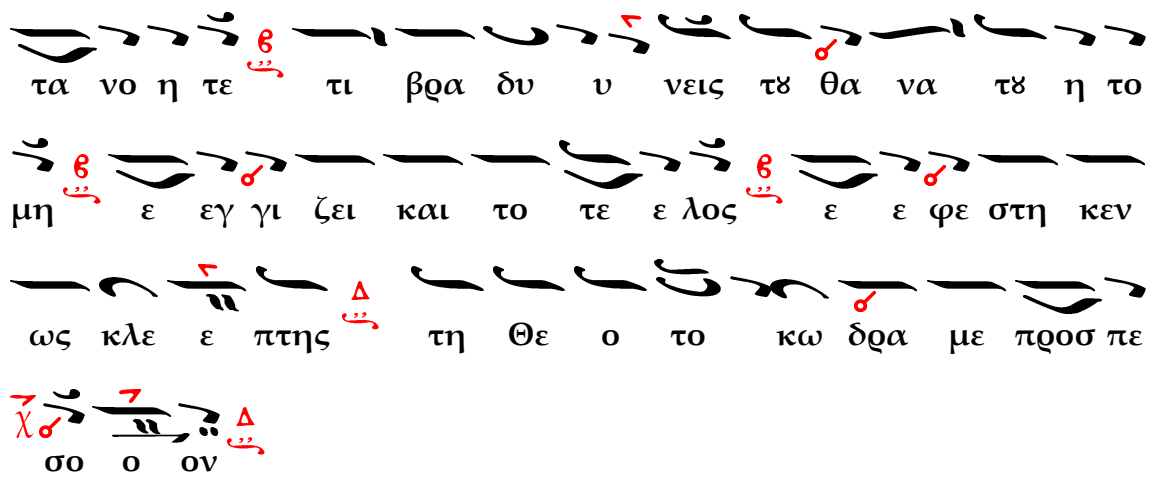
πασι χορηγου σα α α και αι μη λει πο
 με ε ε ε νη και οι α ρυ ο με νοι κο ρεν
 νυν ται ι ι α α μα α α α τα και αυ τη δι
 α με ε νει α α α δα πα α νη η η η τος τι
 ουν υ μα ας κα λε ε ε σω ω ω ω μεν θε ρα πον
 τας ι α α τρους ψυ χων τε και αι αι σω μα α α
 των ι α τη ρας πα θω ων α α α νι ι α των δω
 ρε αν ι ω με νους α α πα α α αν τας
 ει λη φο τας χα ρι σμα τα πα ρα του Σω τη η η η
 ρος Χρι ι στου του πα ρε χον τος η μιν το με ε γα
 ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἦχος Δι-Θ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Με τα νοι α αν ου κε κτησαι ψυ χη α με ε

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
 ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ' α Γα ρ

Α γι οἱ Ἀ ναρ γυ ροῖ και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *